

SLOVENSKI NAROD.

Iskaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske štejele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na doma račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne pet-črte po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopis: naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolično pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo

k

XII. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda

v Škofji Loki

v četrtek, dné 5. avgusta 1897. l.

Vspored:

- I. Sveta maša ob 9. uri v mestni župnijski cerkvi.
- II. Zborovanje ob 10. uri pri „Zlati kroni“.
  - 1.) Prvomestnikov nagovor.
  - 2.) Tajnikovo poročilo.
  - 3.) Blagajnikovo poročilo.
  - 4.) Nadzorništva poročilo.
  - 5.) Volitev*) jedne tretjine družbinega vodstva.
Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: 1. Ivan Murnik, 2. dr. Ivan Svetina, 3. dr. Josip Vošnjak, 4. Andrej Zamejca.
  - 6.) Volitev*) nadzorništva (5 članov).
  - 7.) Volitev razsodništva (5 članov).

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda

Ljubljana, 20. julija 1897.

Prvomestnik:

Podpredsednik:

Tomo Zupan.

Luka Svetec.

Priloge.

- 1.) Predvečer, dne 4. avgusta t. l., naj se ob 8. uri p. n. skupščinarji in p. n. Ljubljančanje prijateljsko seidejo na vrtu gostilne gospoda Ferlinca (pri „Zvezdi“). — Pevske točke bo izvajalo družbi sv. Cirila in Metoda posebno naklonjeno slavno pevsko društvo „Ljubljana“.
- 2.) Dne 5. avgusta odhod iz Ljubljane z navadnim vlakom ob 7.08 uri zjutraj.
- 3.) Po zborovanju skupni obed na Štemarjih pri g. Val. Sašniku ob 1. uri. Radi obeda se je udeležencem zglasiti do 3. avgusta pri slavnostnem odboru v Škofji Loki. Kuvert brez vina stane 1 gld. 50 kr.
- 4.) Ob 5. uri koncert na Štemarjih. Vstopnina 50 kr.
- 5.) Odhod iz Škofje Loke proti Ljubljani z navadnim vlakom ob 9.20 uri zvečer.

Iz § 14. glavnih pravil: Velike skupščine se udeležujejo s posvetovalno in glasovalno pravico . . . b) pokrovitelji; c) udje družbinega vodstva; d) udje družbinega nadzorništva in razsodništva in e) podružnični zastopniki. Število podružničnih zastopnikov se ustanavlja tako, da je na vsaki 50 družstvenikov jeden zastopnik; vendar pa more vsaka podružnica najmanj po jednega imeti. Iz § 15.: Podružničnim zastopnikom je dovoljeno pooblastiti namesto sebe kogarkoli izmed družstvenikov. Iz § 16.: Vsako leto izstopi jedna tretjina družbinega vodstva. Nadzorniki in razsodniki se pa volijo vsako leto iz novič.

Novi oblak.

Na balkanskem podnebnju se je pojavil nov oblak. Privlekel se je povsem nepričakovano nad polja in obudil mnogo skrbi.

Srbska narodna skupščina je bila te dni nenadoma sklicana na izredno zasedanje. Komaj so se bile izvršile volitve, pri katerih so zmagali skorc sami radikalci, zbrali so se narodovi zastopniki, in koj obrnili nase pozornost vse Evrope. Začudenje je opravičeno. Nasprotniki militarizmu, radikalci, so brez ugovora, da, celo z navdušenjem dovolili 9¹/₂ milijona frankov za oboroženje srbske vojske, kar je za malo, finančno izsesano, in silno zadolženo Srbijo velikanska žrtev, in dovolili so to v tajni seji, v kateri je vojni minister po zatrdilu peštanekih listov govoril silno razburljivo.

Kmalu po tem sklepu, menda dva dni po tem, ko smo zanj zvedeli, prišla je nova vest, katera je javno mnenje zopet močno razburila, vest, da je ruski car daroval Srbiji 40 000 Berdanovih pušk in 25 milijonov patron.

Nihče ni dvomil, kaj vse to pomeni. Srbija se oborožuje, Srbija se pripravlja za slučaj vojne. Pod tem utisom je ves svet z zanimanjem čital razne izjave srbskega ministerskega predsednika Simića, in razočaran odložil iz rok dotične liste.

Simić je mnogo težil o vpadanju Arnavtov na srbski teritorij, ali te tožbe pač ne morejo biti povod oboroženju. Arnavtje niso nič boljši od Srbov. Arnavtje prihajajo kot hajduki v Srbijo pleniti, kakor prihajajo srbski hajduki mej Arnavte. To more biti povod konfliktom samo tedaj, če kdo konflikt išče, in je le v zadregi za njega opravičenje.

Mogoče je, da se pripravlja Srbija na vojno proti Turčiji. Pripravljala se je že letos na pomlad. Javna tajnost je, da sta Srbija in Bolgarska začetkom grško-turške vojne grozili Turčiji z vojno, če ne ugoti nekaterim njihovim zahtevam, in Turčija se je udala. Nastavila je nekaj bolgarskih škofov, in dovolila otvoriti nekaj srbskih šol v Macedoniji. Zdaj pa je položaj ves drugačen, kakor je bil začetkom grško-turške vojne. Turčija ima zdaj veliko vojsko mobilizovano, nje vojska je po uspehih v Tesaliji navdušena in fanatizovana, in Bolgarska in

Srbska nimata upanja, da si v slučaju vojne s Turčijo pridobita kaj lovorik.

Proti komu mobilizuje torej Srbija, in v kateri namen? Mobilizovati more svojo vojsko samo na dve strani, ali proti Turčiji ali pa proti Avstriji.

In tu nam prihaja na misel članek, kateri je prav te dni priobčila veleugledna angleška revija „Quarterly Review“. V tem senzacionalnem članku se anonimni diplomat poteguje za razdelitev Turčije mej Rusijo in Avstrijo, in pripoveduje, da ima Avstrija, katera po svojih agentih, katoliških duhovnikov, že dolgo preparira Albanijo za aneksijo, prosto pot v Solun, in to po dogovoru z Rusijo.

Morda so v tem članku razviti nazori v kaki zvezi z mobilizovanjem Srbije. Gotovega seveda ne vedo še širši krogi prav nič, in kar poročajo listi, so največ gole kombinacije. Morda hočejo velevlasti porabiti Srbijo, da ž njeno pomočjo ukroto Turčijo, in da jej za to pomoč dajo kako nagrado; morda se Srbija, kakor dokazuje „Ostdeutsche Rundschau“, res boji, da hoče Avstrija poslati svoja krdela čez Srbijo proti Solunu, in se misli tej nameri ustaviti z orožjem v roki; morda . . . kombinacijam je odprto široko polje. Faktum je samo to, da Srbija mobilizuje svojo vojsko, da žrtvuje v ta namen jako veliko svoto, več, kakor ji dopuščajo njene moči, a to se je gotovo zgodilo iz posebnih in važnih nagibov. Privlekel se je nov oblak nad Balkan, a le malo je izvoljencev, kateri bi vedeli povedati, kaj se iz njega usuje.

Avstrijski narodi nimamo vzrokov želeti, naj bi se naša država lotila zunanjepolitičnih akcij. Naš gospodarski položaj je preslab, da bi mogli kaj žrtvovati za akcije, katere niso potrebne, in nas politični položaj je tako klavern, da ne moremo nikomur želeti, naj bi postal deležen teh dobrot, katere uživamo mi. Avstrija naj postane najprej dobra mati svojim narodom, potem naj se loti „osvobojenja“ drugih narodov. Sicer pa stojimo prej kakor slej na stališču, da Avstrija nima na Balkanu ničesar iskati, in zategadelj se bomo tudi ustavljali vsaki politiki, katera bi nasprotovala račelu „Balkan balkanskim narodom“.

LISTEK.

Pismo.

(Vinjeta. — Spisal J. C.)

(Konec.)

To je bilo zelo jasno, — ali se ti ne zdi?

Obračal sem list na vse strani, kakor bi nečesa iskal, — skritih črk ali hogve kaj. Šele pozneje sem se domislil, da sem pogrešal vsaj jedne same, kratke tolažilne besedice, ki bi kanila v srce, vroča in bolestno-sladka, ki bi je razširila in napolnila do vrha, da bi ne ostalo več prostora pogubni moči. A na listu ni bilo družega ničesar; niti parfumiran ni bil! Ležal je na mizi, in jaz sem ga položil mirno nazaj na svoje mesto . . . Samo tri vrstice, tri kratke, drobno pisane vrstice! . . . Tam daleč naskrog se širi veliki, šumeči svet, s svojimi gorami in mesti in ljudmi! Pod menoj na cesti bobni in hrupi od vrvečega življenja. Tu gori široke, tihe sobe, in na xci jaz sam, s svojim dolgim, staričkim telesom . . . In čemu mi je vse to? Mrtvo in brez pomena; eksistiralo bi ravno tako lahko sto let pred mano ali za mano. Ali to

drobno, neparfumirano pismo! V teh črnih, okroglih potezah, zdi se mi, leži nekaj strašnega, silovitega, ki strni v me neprestano z globokimi, široko odprtimi, kakor brušeno jeklo svetlimi očmi, — steza proti meni željne, krvave roke in premika pchleпно svoje debele, sivo blede ustnice . . . Ne upam se dotakniti tega pisma, ali vendar ne morem obrniti pogledov od njega. Rešiti sem se hotel tega upliva z njeno sliko, — ali njenega obraza ne morem gledati . . . Moj Bog, kako sentimentalne oči, kako otroška ličeca, kakor nedolžne, bojazljivo smehljajoče ustnice! Čez ramo ji pada na prsa debela kita svetlo-črnih las, kakor opolzla, slivasta kača . . .

Kdaj sem ljubil to žensko? Zdi se mi, da nikdar. Pobral sem jo nekje na cesti, bogve kako in zakaj. Ob prvem hipu sem čutil, da je ona del mojega telesa in moje duše. Ljubil sem v nji samega sebe. Kadar sem se ji sladkal, kadar sem jo poljuboval in objemal, takrat sem izpolnjeval samo zapoved svojega samoljubja. Prirastla je tako na moje celo bitje, da sem gledal sebe v zrcalu, kadar sem gledal njo.

Kakor mi ni prišlo nikdar na misel, da izgubim kdaj na lepem roko ali nogo, tako nisem

mogel niti sanjati, da bi se utegnilo zgoditi, kar se je zgodilo zdaj. In ko je prišlo, tedaj sem videl, da mi ni odpedel samo del telesa, temveč da sem izgubil vse, kar je bilo resnično mojega.

V teh dveh letih, ko je bila pri meni, prešlo je počasi vse moje čustvovanje in mišljenje na njo; živel sem z njenim srcem in njenim duhom; brez nje bi bil mrtev stroj, v zasmeh in nad'ego samemu sebi. In vendar je nisem ljubil, nje same; ne „šel bi za njo v ogenj“, če ne bi šla — ona z menoj . . .

Lahko si torej misliš, kako silovito me je zadel „usodni dogodek“ . . .

Sprva me je obšlo samo neizmerno začudenje. Da, povej mi, prijatelj, ali bi se Ti ne čutil, ko bi se hipoma vzdignilo Tvoje lastno telo, obleklo suktnjo, delo klobuk na glavo in s palico v roki izginilo brez slovesa skozi vrata, ne da bi mogel protestirati?

To je sicer zelo nenavadno, neverjetno in zdi se Ti morda celo nemogoče. Ali meni se je zgodilo prav tako . . .

Na to sem postal žalosten, tako neizmerno žalosten, kakor nisem bil doslej nikdar v svojem

Občni zbor pol. dr. „Edinost“ v Trstu,

dne 18. t. m. je sprejel soglasno in z velikim navdušenjem naslednje resolucije, katere so predlagali in utemeljevali razni govorniki.

I. „Pozivlje se slavno vlado, da z ozirom na jezikovne razmere, podobne onim na Češkem, izda čim prej mogoče tudi za Primorsko jezikovne naredbе, slične onim, izdanim za kraljevino češko in mejno grofijo moravsko.“

II. „Občni zbor političnega društva „Edinost“ dne 18. julija t. l. izjavlja, da je sedanji državnozborni volilni red, kolikor se dostaja Trsta in njegove okolice, krivičen, ker omogočuje, da imajo Italijani vseh pet državnozbornih mandatov, a Slovenci niti jednega, akoravno predstavljajo Slovenci v Trstu skoraj jedno tretjino vsega prebivalstva. Pravičnost zahteva torej, da se Slovencem v Trstu zajamči vsaj eden državnozborni mandat in to sicer s tem, da se potom zakonodajni odloči poseben državnozborni mandat za okolico. Taka zahteva je opravljiva ne le iz narodnih, nego tudi iz gospodarskih ozirov, ker ima okolica tržaška značaj kmetijskih občin, dočim iz mesta tržaško trgovski značaj, k čemur pride še, da številno prebivalcev okolice tržaške (preko 35 000) opravičuje popolnoma tako zahtevo. Taka pravična odredba prepovedala bi ponovljenje izgredov, kakor so se vršili o poslednjih državnozbornih volitvah, kar bi bilo na korist mestu tržaškemu in državi sami. Nalaga se torej bodočemu odboru političnega društva „Edinost“, da ukrene vse potrebno, da sestavi v prihodnjem zasedanju državnega zbora od naših in nam prijaznih poslancev primeren predlog v gornjem smislu.“

III. „Uvažuj, da so ostale neizpolnjene vse v zakonu osnovane narodne pravice, in vse obljube centralne vlade nasproti deželnim in državnim zastopnikom naroda hrvatsko slovenskega na Primorskem; uvažuj nepobitno dejstvo, da je postalo uprav neznesnim kulturno politično in narodno gospodarsko stanje primorskih Hrvatov in Slovencev; uvažuj slednjič, da se nahajajo naši državni poslanci v klubu, ki z drugimi sorodnimi klubi sestavlja večino zbornice poslancev, pozivlja današnji občni zbor političnega društva „Edinost“ svoja državna poslanka, naj v tej večini z vsemi silami delujeta na to, da se omenjeno nezanesno stanje primorskih Hrvatov in Slovencev nezaposni na podlagi zakonov, ter da ne podpirata nobene vlade, katera ne bi hotela storiti tega.“

IV. „Pozove se vlada, naj napravi v Istri potrebnih šol v narodnem jeziku, in da se čim prej ustanovijo te šole, in sicer na podlagi narodno-slovenskega duha.“

V. „Politično društvo „Edinost“ pozove vlado, da izpolni svojo obljubo, ki se je dala g. Spinčiću na Dunaju, a se še do danes ni vresničila, da vrne namreč istrskim kmetom prepotrebno orodje in orožje ter kosirje, odvzeta ob zadnjih volitvah.“

VI. „Slavni odbor pol. društva „Edinost“ naj proizvede na častitem škofijskem ordinarijatu, kake vzroke je navedla slavna vlada, da se imenovana 2 bogoslovca ne smeta posvetiti, da se jim odreka titulum mensae.“

VII. „Občni zbor polit. društva „Edinost“ dne 18. julija 1897. izreka čutno najgloblje hvaležnosti

zahvalo dru. Frideriku princu Schwarzenbergu na njegova znamenitost govora, dne 4. julija 1897. v Budjevicah, sosebno pa na izjavi, da treba delati za zmago jednakopravnosti po vsej državi, in na laskavih, sočutnih, zares bratskih besedah, s katerimi se je plemeniti mož spominjal naših zastopnikov in našega zatiranega naroda hrvatsko-slovenskega.“

V Ljubljani, 26. julija.

Vitez pl. Berks je poročal v Teharjih o političnem položaju ter dejal radi celjske gimnazije: Ministerski predsednik in naučni minister sta mi v tej stvari podala najpomirljivejše obljube. Ako sta te svoje obljube prelomila, izvajal bom iz tega najskrajnejše konsekvence.

Češki deželni zbor se snide v septembru ter dobi kot prvo točko poslovanja: rešitev narodnega vprašanja, oziroma spravo mej Nemci in Čehi. To je menda zadnji poskus grofa Badenija. Nemci pa bržčas tudi tega ne bodo podpirali. Ži sedaj zahtevajo, da se odpravijo naredba, sicer v deželni zbor niti ne pridejo.

Bojkotovanja c. kr. uradnikov je najnovejši izum avstrijskih Nemcev. Uradniki v Hebu ne dobe sedaj nobene jedi. Okrajni glavar Stadler se mora voziti na obed v Francove vari, ker mu v Hebu nihče ničesar ne proda, samci uradniki pa si, prav kakor dijaki koncem meseca, kuhajo sami. Nemški listi na Češkem pa že resno predlagajo, naj se uradniki do cela bojkotujejo: odpovedo naj se jim stanovanja, ne dobe naj jesti, nihče naj z njimi ne govori i. t. d., dokler ne izginejo naredba. Če bi bili Slovani toli radikalni napram nemškim uradnikom, kako bi jih psovali Nemci z barbari!

Nemški značaj Dunaja je zopet v veliki nevarnosti. Ako nemško-nacijonalni peresarji zagledajo na kakem voglu češki plakat, trepečejo za svoje nemštvo, če pa čujejo, da se ustanavlja kako češko, četudi povsem nepolitično društvo, kličejo policijo na pomoč. Pred kratkim so ustanovili češki trgovski pomočniki češko-slovensko „Besedo“ katere pravi namen je zabava in ki nima s socialno demokracijo prav nobene dotike. Komiji so si ustanovili društvo samo v ta namen, da se kot dobri narodnjaki v prijateljskem krogu po svoje zabavajo, v materinskem jeziku kramljajo, češke liste in knjige čitajo ter domače pesni pojo. Društvo ima torej prav lep in koristen, pa tudi za nemški značaj Dunaja povsem nevarnen namen. Toda krščanski socialisti, ti klerikalni hlapci, so drugzega menaja. Njihov poslanec Axmann psuje in hruli češke trgovske pomočnike, da se drznejo govoriti v lastnem društvu češko, „Deutsches Volksblatt“ pa denuncira imenoma vse one komije, ki so voditelji češke „Besede“ ter pozivlja nemške dunajske šefe, naj vržejo češke „hujšakače“ na — cesto. Povsod na svetu smejo se zabavati ljudje v materinščini, le dunajski krščanski antisemitje ne dovolijo tega poštenim češkim komijem, nego zahtevajo, da govore tudi mejsabo le nemško. Domojube Nemcev, katerim načeljuje ljubljenc naših klerikalcev, dr. Lueger, je prav za prav le sovraštvo tujih narodov, zlasti pa Slovanov.

Srbski cerkveni kongres bo bržčas že danes zaključen. Vzrok temu je nečuvna oblastnost kraljevega komisarja, ki hoče prisiliti kongres, da

sprejme vladni dnevni red. Večina je s izjavo, katero je čital baron Živković, protestovala, rekši, da si bo določala dnevni red vedno sama. Vsi poslanci se že pripravljajo na odhod.

Dopisi.

S periferije, 25. julija. (Kdo naj zastopa shodu?) Gospodar narod na vseslovenskem shodu? (Kdo naj zastopa shodu?) Gospodar narod na vseslovenskem shodu. Nekako primoran sem bil, ker sem dosedaj vsi slovenske časopise, ki so kaj prinesli o njem, z največjim veseljem bral, posebno, ker sem opasal, da vsi lepo soglašajo v tem slučaju, ko se vendar gre za eminentno važne stvari, v prvi vrsti glede nadaljnega razvoja našega milega slovenskega naroda. Res je, ob takih prilikah treba popolnoma složno postopati. Vaš list je pisal o tem shodu vedno tako razločno in razumno, da bi ga mogel pojmivati vsakdo, kdor je o tem kaj čital. Vsi slovenski tudi Slovanom prijazni nemški listi, pravim, so z največjo radostjo pozdravljali izvrstno misel Vašegablist, samo ljubljanski „Slovenec“ ne, kateri vedno, priključa poslednji, kadar se ne ve gotovo, se li ne mogla voda napeljati na njegov mlin. Srce mora zaboleti vsakega pravega Slovanca, posebno pa nas obmejeje brate, ki se z zaupnostjo in z veselimi nadejmi obračamo na vašo slovensko stolico — na belo Ljubljano, ko vidimo, kako nelepo se veda katoliški „Slovenec“. Dobro vemo, da morejo blagodejne in zdrave razmere ugodo uplivati na nas, ki smo na milost in namilost izročeni požrešnima sovražnikoma, ki preži na nas, kakor lačni volk, tuda zmanj čakamo sloge, ali pa vsaj sporazumljenja mej obema narodnima strankama. Da, ta večni preprič ustanovil je celo še tretjo stranko, ki se zbira okrog „Slovenskega lista“. Tedaj vedno boj, neizogiben boj! Kako bodo pa vendar kdaj prišlo do sporazuma, ko tudi ob takih priložnostih, pri vseslovenskem shodu, ne marajo iti skupno oboroženi na boj proti lutemu našemu nasprotniku. „Slovenski Narod“ je le na podlagi popolnega združenja vseh strank priporočal nasvet, naj bi se vršil vseslovenski shod, kakor tudi naj bi se ga udeležili ne samo vsi slovenski in hrvatski državani in deželni poslanci, ampak povsabi kar naj več različnih mož iz vseh krajev naše „Slovenije“. Tak shod bi se smel imenovati vseslovenski shod, ker bi bili na njem navzoči uradniki, duhovniki, učitelji, meščani, kmetje, obrtniki in delavci, torej v pravem pomenu besede pravi narodni shod. Če bi vse stranke poslane veliko število svojih zaupnih mož, tedaj bi bil shod že nekako popoln. To bi bila manifestacija, katera bi celo našim neprijateljem imponirala! Vseslovenski narod naj se združi in zjedini po svojih odposlancih na takem shodu, to je bila jedina in tudi prava misel „Slovenskega Naroda“, ko je pisal o tej zadevi. Vsi slovenski listi so bili zadovoljni, najdenkrat pa se je „katoliški“ list „Slovenec“ spomnil — menda zato, ker je vaš „Slovenski“ spomnil — apostrofal ljubljanskega župana, naj bi on, kakor je storil to praški župan, ukrenil vse potrebno, da se shod čim najčastneje izvrši, — da hoče narodna stranka vzeti kajeti v roke in sprosti prvo vlogo iz tem shodu. Vaker besen je skočil pokoncu in izjavil, da se vseslovenski shod ne sme vršiti pod vodstvom „narodno-nemškutarške klike. Za Boga! Potem naj se pa složno stopa, kar na vsak način mora biti, saj drugače shod nima tistega pomena, kakor bi ga sicer imel. V 166. številki „Slovenca“ mej drugim tudi beremo v uvodnem članku tole zanimivost: „Može namreč, ki so le iz sovraštva do

Dalje v prilogi.

življenju. To ni bila žalost drhteča in skeleča, ki stresa telo in moči oči s solzami... ne! Kakor morje se je razlila v meni, kakor široko morje, tiho in črno, — zgrnila se je nad me, kakor polnočno, pokrito s težkimi, temnimi oblaki... — Umirajočemu človeku prihajajo na misel davni dogodki, nezaatni polpozabljeni.

Tako sem se spomnil danes, da sva govorila pred kakimi petimi leti s prijateljem Felicijanom Vrtnikom o smrti. To je bilo v železniškem kupeju, ko sva se peljala, — ne vem kam.

Spominjam se samo toliko, da se je širila dašč naokoli pusta planjava, pokrita z zoperno rujavim grmičevjem. Felicijan si je predstavljal smrt kakor lahko, brezpomembno stvar, katero vrši človek brez vsacega duševnega vznemirjenja, kakor bi pil, recimo, čašo vina ali pušil cigareto.

Meni se je zdela ta misel neumna, da, — naravnost pregrešana in profinaravna. Razgral sem se nenavadno, gestikuliral z rokama in stresal z glavo, da me je poleg sedeča starikava gospodična vsa preplašena gledala... Pravil sem, da leži že v sami besedici „smrt“ nekaj strašnega, usodnega, kar nam vedno mrzja v hrbtu in dviga lasje, samo

če jo slišimo. Felicijan je temu hladnokrvno ugovarjal in opomnil, da se končuje na „-rt“ neštevilno besed, ki so po svojem pomenu čisto pohlevne, in da je črka „s“ samo navaden sikavec, ki nima v sebi niti sledu grozote ali usodnosti. Na to sem mu pričel opisavati različne smrti, tragične in grozopolne, citiral sem mu Byronovega „Gjaura“ in par Shakespearejevih petih dejanj, predočeval sem mu Azraelove peroti kolikor mogoče črne in mrzle, — a on je k vsemu temu skomizgnil z rameni in izjavil, da so vse to le bedaste sanjarije, da smrt ne deluje na duh in na misli umirajočega niti najmanj, tembolj pa na gledalce, katere straši blede obraz in ostekleli pogled...

Felicijan je filozof; pozdravi ga v mojem imenu, kadar se vidita!... Imel je prav.

Zdi se mi, kakor bi se odpravljal v kavarno, — in vendar sem na poti vse kama drugam, — bogve kam! Poleg mene leži revolver. Časih pogledam mej pisanjem nanj, ne z ljubeznijo, pa tudi ne s strahom, — z nekako površno, brezbrizno radovednostjo, kakor pogledam časih v kavarni na dežnik, če pač še visi in svojem mestu. Kadar dovršim to pismo in uredim v naglici še nekaj stvari,

odrinem iz svojega telesa... Ha, ha, ravaokar sem prišel na imenitno idejo: utretilim se na pošti, ko oddam ta list za te; radoveden sem, kakšne dolge obraze napravijo uradaiki...

Pozdravlja Te

prijatelj Lužar.“

Anton Maj je prečital pismo z mirnim, nekoliko začudenim glasom, in ga vrgel na mizo. Prižgal si je cigareto, gledal nekaj časa molče pred se, potem pa je prašal precej malovažno:

„Torej, — kaj misliš?“

Amalija se je ljubeznivo nasmehnila:

„Ne bilo bi lepo, ljubček, da bi tako hitro pozabila nanj. Bil je najin prijatelj, kljub temu, da je bil tak... ah, moj Bog, tak slepec: smejal se je takrat, da so mu tekle solze po licih!... Treba je, da žalujeva po njem. Kako krasno se mi bo podala črna obleka, — moja polt je čisto bela in oči so temne... In ti mi jo ljubček, — ne odreci mi!“

In ovila mu je krog vratu svoje bele, polne roke, in njeni mehki lasje so ga prijetno božali po obrazu.

katoliško narodne stranke podali na Kranjskem Nemcem roke, ti so izgubili pravico govoriti v imenu slovenskega naroda.“ Reci kdo k temu kar hoče, to se mora vsakemu razsodnemu človeku uprav gabit, če se drzne klerikalna stranka odrekati narodnim poslancem kranjskim udeležbo na takem vseslovenskem shodu. In „Sl.“ jih celo imenuje k l i k o! Vprašati bi, ali to niso narodovi zastopniki, katere so slovenska mesta poslala v deželno zbornico? Ti bi sedaj na imeli pravice govoriti v imenu slovenskih mest! Da jih „Sl.“ titulira s kliki, to je sramotno. V narodnem delovanju že popolnoma osiveli možje, ki so bili tovariši pokojnemu Bleiweisu, ki so melone darovali in posvetili vse svoje moči, pri slovenskem narodu, ki so dosedaj vedno stali prvi na braniku slovenskem, ti so torej kliki. Vedno lepše! In še nemškutarica zraven! Teh izrekov smo že do grla siti, čeravno sedaj lepo služijo „katoliško“ narodni stranki, ker se ona ni mogla povzpeti do nadvlade v deželnem zboru in odboru. Še več, ona je celo hotela se zvezati z nemškimi veleposestniki, s katerimi je bila poprej hodila celih šest let roko ob roki, in to celo na škodo slovenskemu narodu, toda ti so bili bolj previdni in so pokopali njihovo prehitro veselje in jim podrli vse že narejene naklepe. „Sl.“ se upa narodnim poslancem očitati, da so nemškutarica „kliki“, akoravno ta „kliki“ dosedaj še nič ni zakrivila, kar bi bilo v pogubo slovenskemu narodu, ne v gospodarskem, še manj pa v narodnem oziru, mej tem ko je „Slovenčeva“ kliki pomagala, da so se prepričali samoslovenski napisi v Ljubljani, gotovo nikoli pozabljiv udarec vsemu slovenskemu življu. To dovolj pove, kako so postopali ti „odrešniki“ naroda prej, predno niso prišli do sedanje ljube. Glede nemškutarjenja bi priporočali, da pogledajo gospodje sami v škofijsko pisarno, kjer se vedno in vedno le nemškutari in pošilja razne tiskovine le v nemškem jeziku na okrog, kako pleše prout Klotar in kako uraduje še vedno veliko župnij na Kranjskem Gospodje, le poglejte v „Katonško bukvarno“, kjer je najbližje, tam imate dokaza dovolj, da pometajte najprej pred svojim pragom. Vi torej očitata drugemu greh, katerega se bodete sami le težko ali pa nikoli oprali. Narodni poslanci kranjskih mest in trgov bi tedaj po vašem mnenju, mogočni in prevzetni „Slovenčevci“, ne imeli pristopa k vseslovenskemu shodu. Ali mar te ni tudi narod izvolil? Ako bi ravno tako natančno preiskovali, kdo je opravičen zastopati narod, tedaj ste vi ravno zadnji, ker vi niste bili nikdar voljeni — vsaj večina izmed vas ne — od naroda samega, ampak ste prišli do časti, katere sedaj uživate, le s pomočjo nasilstva, hujkanja in slapatva. Ali torej ni farizejsko Vaše govorjenje? Končujete izjaviti tudi mi še jedenkrat, da le v znanem in popolno složnega postopanja se bode mogel vseslovenski shod častno in sijajno obnesti, radi tega opozarjamo odločilne kroge, ki imajo vso stvar v rokah, naj bi se ozirali na to. Živel narod slovenski! X.

† Janko Kersnik.

Po lepih, svetlih, gorkih dneh se je sinoči nakrat zavilo nebo v težke oblake, ponoči je gremelo, bliskalo se, in na jutro je začel padati dež polagoma, nevzdržno, kaplja za kapljo, prav tako, kakor bi plakalo nebo v tihi, neznojni bolesti.

In narava plaka danes, pretaka solze, se zavija v žalno krilo, ker je prominil jeden njenih najlepših sinov, njenih najzvestejših častilcev, mož, ki je živel srečen le v naročju svoje matere — večno krasne narave.

Danes ponoči je izdihnil po dve leti trajajoči, hudi boleznij najodličnejši slovenski romanopisec Janko Kersnik.

Prepolno nam je srce; — solze nam silijo v oči — nesrečna vest nas je toliko prevzela, da ne moremo popisovati mirno in po zaslugah, kako hudi udarec je zadel nocoj našo domovino. V trenutku najgloblje žalosti podamo v naglici le kratek očrt življenja in delovanja tega velikega moža, ki nima skoro vrstnika mej Slovenci.

Rodil se je Janko Kersnik 4. septembra 1852. leta na Brdu na Gorenjskem. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, se posvetil l. 1870. juridičnim studijam ter vstopil l. 1876. pri finančni prokuraturi v Ljubljani. L. 1877. je prestopil k notarjatu. V tej dobi je občeval posebno prijateljsko z J. sipom Jurčičem, tedanjim urednikom „Slovenskega Naroda“, kateremu je bil spreten in jako delaven so-trudnik. Znani so članki, signovanci s črko Ω, katerih veliko število je izšlo iz peresa Kersnikovega. Prijateljstvo z Jurčičem je ostalo neizkaljeno do njega smrti, prav tako pa je

ostalo tudi neomajano zanimanje Kersnikovo za procvit „Slov. Naroda“. L. 1880. je postal samostalen notar ter se nastanil na domači grajščini na Brdu.

Kot notar je bil vedno velik prijatelj priprostega naroda. Bil je v domači občini mnogo let skrben župan, vsemu okraju pa vedno prijazen svetovalec. V deželni zbor je bil voljen dvakrat poslancem kmetskih občin brdskega okraja. Kot poslanec je bil vsekdar delaven narodov zastopnik, v svojem političnem nastopanju pa fin in previden. Vedno je stremil za tem, da pridobi kranjske veleposestnike za to, da bodo delovali složno z narodnjaki na kulturni in gospodarski procvit dežele. Radi tega se je pridružil svoj čas tudi Šukljevi frakciji, imenovani „Triglav“. — Po smrti Poklukarjevi je bil Kersnik najresnejši kandidat za deželno glavarstvo. A ker ni mogel zapustiti svojega posestva in svojega mesta na Brdu, ker se ni hotel stalno nastaniti v Ljubljani, pa ker se je proti njemu tudi intrigovalo, je prodril drug kandidat. Pri zadnjih deželnozbornih volitvah je tudi radi nezasišanega klerikalnega hujkanja in rovanja propadel v lastnem okraju, v katerem si je pridobil neveljnih zaslug. Trgovinska zbornica pa ga je izvolila svojim poslancem, in kot tak je zopet neumorno delal, zlasti pa za razvoj obrti. Kot upravni odbornik „Narodne tiskarne“ je storil ranjki vedno svojo dolžnost.

V mlajši dobi je tudi Janko Kersnik pesnikoval. Najprej se je pridružil A. Janežičevemu krogu ter v poslednjih letnikih „Slovenskega Glasnika“ zapel nekaj prav ljubkih lirskih pesmic. Kot velik prijatelj narave in kot velik čestilec lepote domovine je opeval najrajši krasoto narave in domača zemlje, pa se poskušal tudi v epskih proizvodih. A kmalu je zapustil Parnas ter se oklenil proze, v kateri je postal največji mojster.

Kot zastopnik slovenskega socialnega romana je bil Kersnik realist. Naravno, neprišljeno in psihološko izborna motivovano je podajal Kersnik v izbornem jeziku svoje romane, novele in povesti, katere je zajemal do malega iz resničnega življenja. Najrajši je slikal društveno in rodbinsko življenje v malih slovenskih mestech, pa včasih tudi prav plastično očrtal slovenskega kmeta. Po Jurčičevi smrti je bil Kersnik izvestno najizbornejši pisatelj malomestnih in kmetskih sujetov.

In sedaj je morl še sam za svojim pobratimom Jurčičem! Bolehujočemu že mnogo let na boleznij v grlu pridružila se je polagoma še sušica. Iskal je zdravja v Gleichenbergu, toda brez uspeha. Hoteč leči v rodni zemlji k počitku, vrnil se je prav sinoči v Ljubljano ter tu pri svojem sorodniku mirno v Gospodu zaspal!

Bodi večni spomin Janku Kersniku!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. julija.

— (Janko Kersnik †.) Vest, da je umrl ta duhoviti pisatelj in odlični slovenski politik, je užalostila vse ljublausko prebivalstvo, saj je tu vsakdo poznal Janka Kersnika, tega značajnega, ljubeznivega, vsem tako simpatičnega moža, saj živé tu najboljši njegovi prijatelji in čestilci. Izvestno naredi tužna vest tudi znanj Ljubljane največji utis, saj ga ni kraja na Slovenskem, kjer bi ne poznali in ne čislali romanopisca Kersnika. Z „Narodnega doma“ in „Narodne tiskarne“ vihraje črne zastave, a vse se pripravljajo, da izkaže zadujo čast občé priljubljenemu in splošno spoštovanemu rodoljuba. Truplo pokojnikovo se prepelje jutri na Brdo. V Ljubljani ne bo sprevoda, samo na Brdu, kjer bo pogreb v petek dopoldne ob 10. uri, na kar opozarjamo vse tiste, ki se ga mislijo udeležiti.

— (Tendencioznost uradnega lista.) Uradna „Labaer Zeitung“ je včeraj zopet jedenkrat pokazala, kako ljubi resnico in pravico. Priobčila je „originalno“ brzojavko o izgrelih povodom turnarske slavnosti v Libercach, v tistem germanškem mestu, kjer so še pred kratkim mestni redarji nosili prueke „pickelhaube, in kjer je magistrat dal v mestnem kopališču nabiti ukaz, da je ondu pre-

povedano češki govoriti. Pri rečeni slavnosti v Libercach so pijani Prusaki napadli nekaj Čehov in več izmed njih ranili, dočim ni bil ranjen ni jeden Nemec. Seveda so nemški listi stvar zavijali, in naš uradni list se je tudi v svojem unemo zavzel za liberške prusofske razgrajaje. V rečeni brzojavki pravi: „Im Laufe des Nachmittags provocierte eine Anzahl junger czechischer Bursche die deutschen Turner durch Zurufe und höhnische Bemerkungen. Einige dieser Burschen wurden gegen Abend von den Turnern gegen den Ringplatz zu verfolgt. Hier kam es zu einer Balgerei, bei der die czechischen Burschen die Angreifer waren.“ To je vendar drzno zavijanje, katero pač ne sodi v uradna lista. Ako se češki fantje hrabre Bismarckovce popopudne provociirali, zakaj so jih turnarji šele „gegen Abend“ jeli preganjati? Da bi bil turnarje kdo „gegen Abend“ progovoral, tega ni „Laib. Ztg.“ ne trdi. Torej so nemški turnarji začeli Čehé „gegen Abend“ brez vzroka preganjati. Češki fantje so bežali pred svojimi napadalci, kako pa je potem možno, da so se na Ringplatzu kar nakrat premenili v „Angreiferje“? Nesoglasje v „originalni“ brzojavki uradnega lista je preočito; brzojavka je povse tendenciozna, slovanofobska, zato pa najodločnejše protestujemo proti temu, da bi na stroške slovenskega prebivalstva izhajajoči uradni list prinašal taka lažnjiva poročila.

— (I. ljubljansko kolesarsko društvo) priredi dne 1. avgusta t. l. svojo prvo društveno dirko na državni cesti Šška Medvode in sicer od km 1^a do km 12 in nazaj. Po dirki vrši se na Kozlerjevem vrtu veselica s sodelovanjem pevskega društva „Slavec“ in domažlske godbe. Zmagovalcem pri dirki izročé se svetilje pri veselici. Začetek dirke točno ob 3. uri. Začetek veselice ob 4. uri popoldne. Ustopnija za česbo 20 kr. Člani „Zveze slovenskih kolesarjev“ so ustopnina prosti. O neugodnem vremenu se dirka in veselica z istim vzporedom preločita na dan 22. avgusta t. l.

— (Vestna spremljevalca.) Včeraj pripeljala sta dva moža iz Bohinjske Bistrice blaznico žensko v Ljubljano, da jo oddata v dež. blaznico. Poiskala sta g. primarija dr. viteza Bleiweisa v „Narodnem domu“ in mu sporočila svojo željo. Jeden teh mož se je predstavil kot občinski svetovalec. Gosp. dr. vitez Bleiweis je moža opozoril, da po veljavnih določbah ne sme nikogar vsprejeti v blaznico, če se ne izkaže z zdravniškim popisom bolezni, na kar so bila pred kratkim vsa županstva še posebej opozorjena. Namesto pa da bi bila moža po nasvetu dr. viteza Bleiweisa peljala blazno ženo h kakemu zdravniku, pustila sta jo kar v „Nar. domu“, in se odpeljala domov. G. dr. vitez Bleiweis je dal ubogo blazno ženo prepeljati v hiralnico, proti brezvestnima spremljevalcema pa se store primerni koraki.

— (Moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Kranju) redni občni zbor se bo vršil v četrtek, dne 29. julija t. l. ob 1/2 9. uri zvečer v čitlinskih prostorih po občijnem vzporedu.

— (Toča) dne 22. t. m. je naredila v Soderžci za 34.000 gl., v Škodu, v Sašju za 32.000 gl., v Jarjovicah za 12.200 gl., v Ribaici za 7700 gl., v Danah za 5400 gl.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Trgovišču) priredi dne 29. avgusta t. l. veselico, h kateri se prijatelji tega društva prav usjudno vabijo.

— (Imenovanje.) Vsed predloga okrajnega šolskega sveta v Celji imenoval je dež. šol. svet v Gradci nadučiteljem na okoliški šoli v Celji g. Armina Gradišnika, dosedaj učitelja v Hrastniku ob juž. žel. in za učitelja na slovenski petrazrednici v Vojniku g. Jos. Brinarja, dosedaj podučitelja tamkaj. Oba gospoda sta značajna moža, ter marljiva slovenska pisatelja. Okr. šol. svet imenoval je ljubljanske učit. kandidate g. J. Bizjaka za podučitelja v Vojniku, g. M. Slopskeka v Dramlje in gđ. A. Lambreta v Prožin.

— (Sekirice za „Zavezin“ koncert) so se doposlate vsem gđ. pevkam in gg. pevcem, ki so se za nje oglasili. Ako bi jih kdo ne prejel, naj jih blagovolj reklamovati. Z razpošiljanjem smo se nekoliko zakasnilo, ker je imel naš litograf nesrečo z litografovanjem. Večina pesnij se mu je pokvarila. Morali smo se zaradi tega obrniti do sl. društva: Glasbena Matica, Slov. pevsko društvo in Slavec, koja so nam ljubeznivo ustregla, za kar jim bodi tu izrečena javna zahvala. Ker moramo omenjenim društvom sekirice vrniti, uljudno prosimo, da se na nje pazi in je po končanem koncertu odda pevovodji. — Pevecv oglašeno je lepo število, prosimo le, da se vsakdo dobro priuči svojem glasu, da častno rešimo svojo nalogo. — Za prenočišča in banket je še malo oglasov. Uljudno prosimo, da bi se kmalu vsi oglasili, ker je vendar treba priprav.

— (Iz koroške trgovinske in obrtne zbornice) Piše se nam iz Celovca z dne 27. julija: Včeraj je poročal zastopnik trgovinske in obrtne zbornice koroške v državnem zboru, Hinterhuber, o svojem delovanju. Revež ni vedel družega na-

Išče se (1085-2)

mala soba

brez oprave, pritlično, na ulico s posebnim vhodom, blizu pošte. Oglase vzprejema upravništvo tega lista.

Sobni slikarji

dobé trajno delo proti primerni plači pri
Fr. Alešovcu, slikarju
Hilšerjeve ulice št. 3.

(1102)

Dvonedstropna hiša

v Ljubljani

proda se iz proste roke pod ugodnimi pogoji.
Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

(1084-2)

Pošten in dobro izvežban

mesarski pomočnik

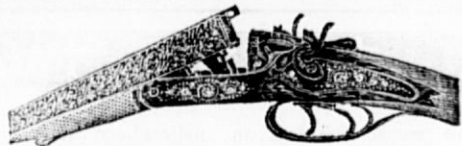
vzprejme se takoj za dobro plačo v službo. Pis-
mene ponudbe na **Nikolo Preč'a**, mesarja v
Karlovcu.

(1086-3)

Teodorja Gunkel-a cesarja Franc-Jozefa toplice v Laškem.

(1059-7)

Vroče thérme. Prijetno poletno biva-
lišče. Kopelji v Savinji.
Potresa doslej še ni bilo tam.

Ljudevit Borovnik

(28)

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek
za lovcve in strelce po najnovejših sistemih pod popol-
nim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice,
vzprejema vsakovrstna popravila in jih točno in
dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici
in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastoj.

Stara, znana

gostilna

tik železniške postaje v lepem, prijaznem trgu, v
kojem so sodišče in drugi uradi, odda se z novim
letom v najem. Gostilna ima 2 sobi za goste
in 3 sobe za prenočišča, lep vrt, hlev ter vse druge
udobnosti. — Ponudbe vzprejema iz prijaznosti
upravništvo „Slov. Naroda“.

(1065-2)

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Praga brez Trbiža. (962-169)

Ob 12. uri 5 min. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Franzenfeste, Ljubno; čez Selsthal v Ansece, Ischl, Gmunden, Solnograd,
Lend-Gastein, Zell ob jezuru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Paris,
čez Klein-Reiding v Steyr, Lince, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
6 min. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzen-
feste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reiding v
Steyer, Lince, Budejevice, Plzenj, Marijine varj, Heb, Francove varj,
Karlove varj, Prago, Lipsko. — Ob 11. uri 50 min. dopoldne osonni vlak
v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri
3 min. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzenfeste,
Ljubno čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezuru, Inomost,
Bregenc, Curih, Genevo, Paris; čez Klein-Reiding v Steyr, Lince, Budeje-
vice, Plzenj, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago,
Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoldne osonni vlak
v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih.) — Ob 7. uri 46 min. zvečer
osonni vlak v Lesce-Bled.

Praga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 12. uri 55 min. po-
poludne mešan vlak. — Ob 6. uri 30 min. zvečer mešan vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Praga iz Trbiža.

Ob 5. uri 52 min. zjutraj osonni vlak s Dunaja via Amstetten,
Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Ansece, Pariza, Genevo,
Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezuru, Ljubna, Celovec,
Beljaka, Franzenfeste. — Ob 7. uri 55 min. zjutraj osonni vlak iz Lesce,
Bleda. — Ob 11. uri 20 min. dopoldne osonni vlak s Dunaja via Amstetten,
Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Pliznja, Budejevic, Solnograda,
Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezuru,
Lend-Gasteina, Ljubna, Celovec, Lince, Pontabla. — Ob 4. uri 67 min.
popoldne osonni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovca,
Franzenfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. zvečer osonni vlak s Dunaja
via Amstetten in Ljubno, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov, Pliznja, Budejevic, Lince, Steyra, Solnograda,
Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 10. uri 25 minut zvečer osonni vlak iz
Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih.)

Praga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 19 min. zjutraj mešan vlak. — Ob 2. uri 32 min. po-
poludne mešan vlak. — Ob 8. uri 35 min. zvečer mešan vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 23 min. zjutraj, ob 2. uri 5 min. popoldne, ob 5. uri
50 min. zvečer, ob 10. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 55 min. zjutraj, ob 11. uri 8 min. dopoldne, ob 6. uri
30 min. zvečer, ob 9. uri 55 min. zvečer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)

Največji izbor.

Preobleke. Popravila.

Najnižje cene.

SKRIBNO
IZDELAVANJE

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15

Slavnemu p. n. občinstvu na znanje!

Gostilna Cofišče

na Šmarjetni gori

1/2 ure hoda od postaje Kranj; cesta od gozda dalje nova
in senčnata. Gostilna je odprta vsako nedeljo in praznik
ves dan, ob torkih, sredah in četrtkih pa popoldne ob
lepem, kakor tudi ob slabem vremenu.

Pri izletih večjih družb prosim pravočasnega naro-
čila, da zamorem v takem slučaju popolnoma ustredi p. n.
izletnikom.

Razgled daleč in najlepši!

Proseč obilnega obiska, beležim z velespoštovanjem

Janko Ev. Sirc

(1098-1)

trgovec v Kranju, najemnik „Cofišča“.

Prodaja vina.

Dne 29. julija t. l. ob 9. uri do-
poludne prodajala se bodo v Mostah št. 3
(poleg Ljubljane) stara vina s posodo vred.
Kupci se uljudno vabijo.

Spoštovanjem

Ivan Gostinčar.

(1042-5)

Prostovoljna prodaja. Hiši v Ljubljani

št. 5 na Žabjaku in št. 9 v Rožnih uli-
cah sta pod ugodnimi pogoji iz proste
roke na prodaj.

(1087-2)

Natančni pogoji poizvedo se v pisarni gospoda
Ivana Gogole, c. kr. notarja v Ljubljani.

Nagrobne vence

v največji izberi in
po najnižjih cenah

trakove k vencem

z ali brez napisov
v vseh barvah

(98-55)

priporoča

Karol Recknagel.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne“ naznanja
prežalostno vest, da je njega mnogoletni član, bivši izdajatelj
„Ljubljanskega Zvona“ in zvesti sotrudnik „Ljubljanskega
Zvona“ ter „Slovenskega Naroda“, preblagorodni gospod

Janko Kersnik

graščak, c. kr. notar, deželni poslanec i. t. d.

danes po noči po dolgi in mučni bolezni umrl.

Bodi mu lahka zemlja domača!

V Ljubljani, dné 28. julija 1897.

Kupčijsko naznanilo.

Usojam se p. n. občinstvu najljudneje naznaniti, da bodem
z dnem 1. avgusta opustil svojo podružnico v Prešer-
novih (Slonovih) ulicah in isto zopet združil z že obstoječim
glavnim podjetjem

na Sv. Petra cesti št. 41 (Resljeva cesta).

Proseč najljudneje za daljna blagovoljna naročila, beležim

z velespoštovanjem

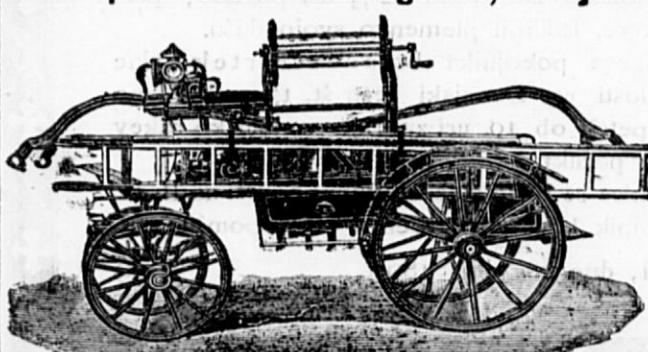
(1101-1)

Adolf Hauptmann v Ljubljani

tovarna oljnatih barv, firneža, laka in kleja.

Cech R. A. SMEKAL Cech

Moravska c. kr. priv. tovarna brizgalnic, cevij in kmetijskih strojev

priporoča
vsake vrste
brizgalnic in cevij

za
ognjegasna društva
ter (914-7)

kmetijske stroje

po najnižji ceni
tudi na obroke.

Podružnica: R. A. Smekal v Zagrebu.

Koncesijoniran po vis. c. kr. ministerstvu z odredbo z dné 7. maja 1894, št. 5373.

Severno-nemški Lloyd v Bremenu.

Brzoparniške vožnje v Newyork:

Iz Bremena ob torkih in sobotah.

Bremen-Sev. Amerika.
V Newyork.

Iz Southamptona ozir. Cher-
bourg ob sredah in nedeljah.
Iz Geneve oziroma Neapolja

Bremen-Juž. Amerika.
V Montevideo.

V
Baltimore.

via
Gibraltar

Bremen-Iztočna Azija.
V Kíno.

V Buenos
Atres.

Prakomorska vožnja
v Newyork
7-8 dnij.

Bremen-Avstralija.
V Adelaide,
Melbourne,
(1077-2) Sydney.

V
Japan.

Najboljša in najcenejša
potovalna prilika.

Generalno ravnateljstvo v Ljubljani:
Edvard Tavčar.

Plinova tovarna v Ljubljani.

Razglas.

Ker nas je neki tukajšnji list nedavno obdolžil, da vporablamo nepreizkušene plinove merilce, ki plinovo porabo na škodo naših konsumentov izkazujejo, smo stvar razjasnili v št. 126. „Laib. Ztg.“ z dne 4. junija t. l., in si usojamo z ozirom na omenjeni popravek naslednje objaviti uspeh naknadnega preizkušnja obkrivljenih plinovih merilcev.

Omenjamo še, da je po §. 44. sodomernege reda z dné 19. decembra 1872. leta, drž. z. l. št. 171, zakonito dopustna pomotna meja dveh odstotkov preveč ali premalo.

S „prekasno“ zaznamovani plinovi merilci kažejo plinovo porabo na našo škodo, s „prehitro“ zaznamovani na škodo konsumentov.

Zaznamek

o nepreizkušenih plinovih merilcih, katere je našla komisija za revizijo mer in utež; po c. kr. sodomernem uradu preizkušeni, dajo nastopni uspeh:

P. št.	Številka plinomerilca	Ime stranke plinomerilca	Odstotek za koliko je kazal plinomerilec	Opomba
1	12435	Naglas	4% prekasno	
2	18156	Grobelnik	4 ³ / ₄ % prekasno	
3	18162	Mathian	6% prekasno	
4	2617	Podlesnik	2 ¹ / ₂ % prekasno	
5	15781	Trdina	1 ¹ / ₂ % prehitro	
6	2099	Tambornino	0%	
7	21107	Magistrat	1 ² / ₀ % prehitro	
8	2880	Magistrat	Indeks stoji, a plin spušta skozi	More izdatno le na škodo plinove tovarne iti
9	2388	Malli	3% prekasno	
10	3172	Jevnikar	Negost	More iti le na škodo plinove tovarne
11	23499	Učiteljske	38% prehitro	
12	2552	Friedrich	0%	
13	3248	Persche	2% prekasno	
14	2602	Kazinska restavracija	1 ² / ₀ % prehitro	
15	3138	Kazinska kavarna	0%	
16	15137	Kazinski stekleni salon	1 ³ / ₀ % prehitro	
17	2554	Kazino, klub biciklistov	1 ⁴ / ₀ % prekasno	
18	11771	Deželno gledališče	1 ² / ₀ % prekasno	
19	13496	Samassa	1 ³ / ₀ % prekasno	
20	22853	Klavnica	3% prekasno	
21	14774	Kavarna Evropa	Indeks včasih zastaja	More iti le na škodo plinove tovarne
22	12610	Kavarna Lekan	1% prehitro	
23	55088	Poštni urad na kolodvoru	5% prekasno	
24	26548	Mathian, plinov motor	1 ² / ₀ % prekasno	
25	54519	Južni kolodvor	2 ² / ₃ % prekasno	
26	13302	Mayer, menjalnica	0 ² / ₀ % prekasno	
27	2639	Mayr, pri slonu	Negost	More iti le na škodo plinove tovarne
28	22827	Achtschin, plinov motor	13% prekasno	
29	11373	Uradn. konsumno društvo	5% prekasno	
30	2924	Till	0%	
31	2521	Kavarna Schmidt	0%	
32	2026	Dr. Vok	0 ⁸ / ₀ % prehitro	
33	12147	Benedikt	0 ² / ₀ % prekasno	
34	18155	Jebačin, Krakovski nasip	0%	
35	11973	Drenik	1 ³ / ₀ % prekasno	
36	3196	Cantoni	2% prehitro	
37	3218	Sv. Jakoba cerkev	1% prehitro	
38	26021	Kolodvorski vrt	2 ¹ / ₂ % prehitro	
39	58019	Stranišče, Marijin trg	1% prehitro	
40	20129	Kenda	1 ² / ₀ % prehitro	
41	16027	Wider	Negost	More iti le na škodo plinove tovarne
42	2423	Schumi	4 ¹ / ₂ % prehitro	
43	2913	Maček	3 ¹ / ₂ % prehitro	
44	2615	Meisetz	0%	
45	2616	Mardetschläger	3% prehitro	
46	2115	Franchetti	0%	
47	2427	Stöcklinger	1% prehitro	
48	2008	Žitnik	2% prekasno	
49	2684	Katoliška knjigarna	1% prekasno	
50	3101	Roeger	0%	
51	2352	Jebačin, Emonska cesta	3 ¹ / ₂ % prekasno	

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Nolli.

P. št.	Številka plinomerilca	Ime stranke plinomerilca	Odstotek za koliko je kazal plinomerilec	Opomba
52	58021	Stranišče, Latern. drevored	3% prekasno	
53	2191	Gnesda, pri slonu	0 ⁴ / ₀ % prekasno	
54	2712	Krisper	2% prehitro	
55	2522	Hren	1% prekasno	
56	10919	Kolar	7% prehitro	
57	2499	Druškovič	0%	

C. k. sodomerni urad, Ljubljana, 19. julija 1897.

J. Tomec, merosodnega urada predstojnik. Fran Levec, c. k. merosodnik.

Torej je kazalo 34 plinovih merilcev v zakonitih mejah pravilno; 6 plinovih merilcev izvan zakonite meje „preveč“, 12 plinovih merilcev izvan zakonite meje „premalo“ 4 plinovi merilci na našo škodo (natančni odstotni znesek se pri teh ni mogel dognati, ker so bili negosti) in plinovi merilec štev. 2880 je pač spuščal plin skozi, a ni kazal nobene porabe.

Ako se vzame iz 6 plinovih merilcev, ki so kazali izven zakonite meje „preveč“, in iz 12, ki so izvan zakonite meje kazali „premalo“ aritmetično sredino, se najde, da je kazalo teh 18 plinovih merilcev povprek za 1⁷¹/₀% „premalo“, to je na našo škodo. Pri tem pa niso všteti 4 plinovi merilci, pri katerih se, kakor gori rečeno, ni mogel dognati natančni procentni znesek, ki pa so vsi mogli kazati le na našo škodo, kakor tudi plinovi merilec, ki prav nič ne kaže, torej za 100% napačno.

Te številke govore same zase, da smatramo daljši komentar kot nepotreben.

Svojim konsumentom ob jednem naznanjamo, da so se kot nepravilni spoznani plinovi merilci tudi koj po preizkušnji popravili.

Ravnateljstvo.

(1090)

Št. 26.195.

Ustanova.

(1073-2)

Pri podpisnem magistratu izpraznjeno je **jedno mesto Primož Auer-jevih ustanov v 1-tnem znesku 52 gld. 50 kr.**

Do teh ustanov imajo pravico ubogi otroci ljubljanskih meščanov, pred vsem pa sorodniki ustanovnika in otroci izdelovalcev barok, dekler se sami preživeti ne morejo.

Pršnje za to ustanovno mesto vložiti je **do 14. avgusta letos** pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubliane

dné 19. julija 1897.

Potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom tužno vest, da je naš iskreno ljubljani, nepozabni soprog, sin in oče, gospod

Janko Kersnik

graščak, c. kr. notar, dež poslanec, član trgovske zbornice, župan lukoviški, častni občan občin: Dovsko, Peč in Št. Ožbold, slovenski pisatelj i. t. d., i. t. d. . . . .

po dolgi in mučni bolezni, danes ob 12¹/₂ uri po noči izdihnil blago svojo dušo v 44. letu svoje dobe, previden s tolažili sv. vere.

Truplo nepozabnega pokojnika bode prepeljano v četrtek, dne 29. t. m. iz hiše žalosti Dunajska cesta št. 13., na Brdo in ondi v petek ob 10. uri zjutraj položeno v lastno rakev k večnemu pokoju. Sv. maše zadušnice se bodo služile v farni cerkvi na Brdu.

V LJUBLJANI, dné 28. julija 1897. l.

Alojzija Kersnikova rojena Tavčar
soproga. (1103)

Berta Kersnik rojena Höffern pl. Saalfeld
mati.

Janko, Josip, Anton, Vida, Maša, Ruša, Nuša, Slavica
otroci.

„Pisateljsko podporno društvo“ v Ljubljani naznanja prežalostno novico, da je njega večletni član, vzorni pisatelj slovenski, gospod

Janko Kersnik

graščak, c. kr. notar, deželni poslanec, član trgovske zbornice, župan na Lukovici i. t. d., i. t. d.

po dolgi in mučni bolezni danes ob 12¹/₂ uri po noči, previden s tolažili sv. vere, izdihnil plemenito svojo dušo.

Truplo preblagega pokojnika bode v četrtek, dne 29. t. m., iz hiše žalosti na Dunajski cesti št. 13 prepeljano na Brdo in ondu v petek ob 10. uri zjutraj v rodbinsko rakev položeno k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v župni cerkvi na Brdu. Plemeniti pokojnik bodi priporočen v blag spomin.

V Ljubljani, dne 28. julija 1897. (1104)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.